

● **رویاهایی که می آیند**

● **سازسان گلفر**
cinemaglobe.blogfa.com

تفاوت تلخ و شیرین

■ آدم‌هایی از دو طبقه، دو نژاد، انسان یا بیگانه فضایی، آلوده شده به رادیواکتیو یا مضمون مانده، بیمار یا سالم؛ به هر حال این میبحث تلخ یا شیرین «تفاوت» انگار قرار نیست دست از سر بشو بردارد. درام باشد یا کمدی، علمی –تخیلی، ترسناک یا مستند، در آمریکابگذرد یا نروژ،اوکراین یا کره ماه باز هم مساله همان است.

■ ■ ■

دست‌نیافتنی‌ها

The Intouchables

کمدی فرانسوی «دست‌نیافتنی‌ها» که براساس یک داستان واقعی ساخته شده و رکسورددار جدول‌های فروش سینماهای فرانسه شده، به تقابل دو مرد از دو موقعیت طبقاتی و نژادی می‌پردازد.
اولی یک سفیدپوست ثروتمند پارسی است که به علت یک سانحه فلج شده است و خود را با هنرهای زیبا و سطح بالا سرگرم می‌کند و دیگری یک سیاهپوست بیکار و در به در اما شاد و سرزنده،البویه ناکاشه و اریک تولدانو این اثر را نوشته و کارگردانی کرده‌اند و عمر سای، فرانسوا کلوزه، آن لو نای، اودری فلوروو کلوتیلدهموله‌ا بازیگران فیلم هستند.
زمان نمایش «دست‌نیافتنی‌ها» ۱۱۲ دقیقه‌است.

مردان سیاهپوش ۳

Men in Black 3

در سومین قسمت مجموعه اکشن/کمدی/علمی-تخیلی «مردان سیاهپوش» که ۱۰ سال بعد از ساخته شدن دومین فیلم آن می‌گذرد، بعد از قرار یک زندانی بیگانه فضایی خطرناک به نام بوریس «جائور» از زندان فوق امنیتی ماه، مامور «کی» همراه کل سیاره زمین در معرض خطر قرار می‌گیرد، بنابراین مامور «جی» ناگزیر می‌شود با ماشین زمان به عقب برود و با مامور «کی» در جوانی او ملاقات کند.
زوج بازیگر همیشه‌گی این مجموعه،ویل اسمیت و تامی لی- جونز، این بار با جاش رولین، اما تامپسن، جمین کلمنت، آلیس ایو و مایکل استوبلرگ همراه شده‌اند و باز هم بری سائنگلد فیلم را کارگردانی کرده‌است.
زمان نمایش فیلم ۱۰۵ دقیقه و درجه‌بندی آن پی-جی ۱۳است.

خاطرات چرنوبیل

Chernobyl Diaries

فیلم ترسناک «خاطرات چرنوبیل» داستان شش گردشگر است که یک راهنمای تور آنها را به شهری به نام پرپیبات می‌برد؛ شهری که در سال‌های قبل از انفجار راکتور هسته‌ای چرنوبیل در ۲۵سال پیش محل سکونت کارگران راکتور بوده‌است. این گروه بعد از گردشی در آن شهر درمی‌یابند که تنها نیستند و به دام افتاده‌اند.این فیلم اولین تجربه کارگردانی برد پارکر است که قبلا مسئول جلوه‌های ویژه فیلم‌هایی مانند «سیاره سرخ» و «باشگاه مشتزن» بوده‌است.
اورن پلي، نویسنده مجموعه فیلم‌های «فعالیت غیرعادی» و کارگردان اولین قسمت آن مجموعه، با همکاری کری وان دایک و شین وان دایک فیلمنامه را نوشته است.
انگبرید برال، دیمیتری دیاجنکو و البویا دادلی از بازیگران فیلم هستند.

این مستند زندگینامه‌ای که عنوان کاملش «اُس ۸۷، فیلم اختلال وسواسی اجباری، افسردگی ماژور، دوقطبی اسپرگر» است به زندگی بادی کلمن می‌پردازد که ۳۰ سال پیش بیماری اسپرگر محل فعالیت فیلمسازی او شد و اکنون توانسته است فیلم خود را با همکاری اسکاوت جانستن بنویسد و همراه با یاد کلیمن کارگردانی کند و در کنار مورس برنارد، جف بل، کارول کروزو و عدای دیگر از متخصصان در فیلم حضور پیدا کرده است تا بیماری اسپرگر و اُ سی دی را تشریح کند. این فستند صد دقیقه‌ای محصول آمریکاست و در شهر بوستن فیلمبرداری شده‌است.

ماه پیش وقتی که «دست‌نیافتنی‌ها» به نمایش درآمد یک کمدی فرانسوی سطح پایین و خنثی به نظر آمده فیلمی با بودجه کم که بازیگرانش در خارج از فرانسه شناخته‌شده نبودند.
داستانی درباره یک ثروتمند کسل‌کننده فلج و یک سابقه‌دار خوش‌قریحه که به عنوان مستخدمش کار می‌کند.
ولی بعد از چهار هفته از شروع نمایش، فیلم بیش از ۱۱میلیون تماشاگر را که تقریبا برابر ۱۷درصد جمعیت فرانسه بود، به خود جلب کرد و منتقدان می‌گویند به‌زودی جای «به استیکز خوش آمدید» را به‌عنوان پرفروش‌ترین فیلم‌های فرانسه خواهد گرفت.این فیلم که گاه سبک کمدی هرج و مرج‌دار، گاه همگین ولی همیشه جذاب برای مخاطب است، از آغاز نمایش در اول جدول فروش در فرانسه بوده و از فیلم‌های پرفروشی همچون «تن‌تن» استیون اسپیلبرگ و «سه‌گانه گرگ و میش: طلوع نو- قسمت اول» جلو زده است.

«ریک تولدانو» که فیلم را با البویه ناکاشه کارگردانی کرده است، گفت: «واقعا غافلگیر کننده بود.» این فیلم بدون مراسم به نمایش درآمد و تولدانو اضافه کرد: «ما انتظار نداشتیم که اینچنین پرترفدار شود.»
«دست‌نیافتنی‌ها» براساس یک داستان واقعی از فیلیپ پوزو دی بورگو است؛ یک تاجر ثروتمند که بعد از سانحه چتربازی فلج شد و مستخدمش عبدال سلو، یک الجزایری لاصل بیکار ساکن محله‌ای سطح پایین در حومه پاریس (آقای سلو در این فیلم با یک سیاهپوست جوان ساکن پروژه‌های اسکان عوض شده است) فیلمنامه روی رابطه این دو تمرکز دارد.
فیلیپ که فرانسوا کلوزه نقش او را بازی می‌کند یک مرد بافرهنگ و مودب است که موسیقی کلاسیک گوش می‌دهد و نامه‌های عاشقانه پر از شعر می‌نویسد. نقطه مقابلش دریس که توسط عمر سای بازی می‌شود یک فرد پرنارژی است که ماری جوانا می‌کشد و زمین و باد و آتش را دوست دارد و از چینی‌ها پیامک دریافت می‌کند. شخصیت‌ها به دلایل مختلف گمشده و تنها هستند و در آخر به هم کمک می‌کنند تا زندگی شان غنی شود.

اخیرا در سرقاله لوموند درباره این فیلم نوشته شده است: «این داستان سیاهپوستی قدبلند و سفیدپوستی کوچک، خنده‌دار و ظریف است و موفقیتی کامل به شمار می‌آید.»
عضی از منتقدان حتی طنز سرزنده «دست‌نیافتنی‌ها» را با فیلم‌های فرانک کارپا مقایسه کرده‌اند.
امانوئل اتیسی، رئیس دانشگاه اوبینیون که جامعه‌شناس است و در سینما تخصص دارد، در مصاحبه‌ای گفته است: «خوب نوشته شده و خوب گفته شده است. فیلم حرف‌های زیادی درباره ارزش همیشگی زندگی در تفاهم دارد.»
به گفته آقای اتیسی: «فیلم مردم را به هیجان آورد. مردم وقتی از سینما بیرون می‌آیند، تکان خورده‌اند، با این احساس که آدم‌های فوق‌العاده‌ای را دیده‌اند.»

اریک تولدانو و البویه ناکاشه فرانسوی که «دست‌نیافتنی‌ها» را به‌طور مشترک نوشته و کارگردانی کرده‌اند،اگرچه هرگز برای ظرافت ونکته‌سنجی‌شان شهرتی به هم نر زده‌اند، هرگز فیلمی زنده مثل «دست‌نیافتنی‌ها» نساخته‌اند، که نوعی نژادپرستی را جنس «کلبه عموتام» را نشان می‌دهد که امیدوار بودیم دیگر هرگز روی پرده سینماهای آمریکا نبینیم.
کمیانی وایشانتان که حقوق بازسازی فیلم را خریده باید دوباره آن را تا حد زیادی بازنویسی کنند تا ایسن کمدی تکان‌دهنده را قابل قبول کنند. این کمدی در مورد یک مرد سفیدپوست ثروتمند فلج است که یک مرد سیاه را از محله‌های ارزان‌نشین استخدام می‌کند تا مستخدمش باشد و حین آشنا شدن با یک «فرهنگ» یاد می‌گیرد که خودش راحت‌تر باشد. متأسفانه این داستان بی‌معنا در اروپا یک موفقیت تمام‌عیار است.
«دست‌نیافتنی‌ها» با افتخار اعلام می‌کند که بر اساس یک داستان واقعی است هرچند مستخدم داستان واقعی یک عرب بوده است نه سیاهپوست.
فیلیپ (فرانسوا کلوزه) که ثروت زیادی دارد سال‌ها پیش در

منتقدان فیلم را به دلیل طنز گستاخانه و پیام انسانی آن و توانایی فیلم برای برخورد شاد با مقوله ناتوانی جسمی ستوده‌اند.
ولی فیلم به صورت عمده‌ای روی طبیعت جسور دریس که نقش کلیشه‌ای یک پازنده نادان را از حاشیه شهر بازی می‌کند، تکیه دارد.
فیلیپ در صحنه‌ای از دریس می‌پرسد که آیا می‌داند هکتور برلیوز (یک موسیقیدان فرانسوی) کیست و دریس با تمسخر جواب می‌دهد که برلیوز محله‌ای در شهر زادگاهش است و این توقع مرد ثروتمند را در مورد اینکه حتی اسم آهنگساز ناشنیده است، به بازی می‌گیرد.
منتقدان فرانسوی «دست‌نیافتنی‌ها» را برای جملات قصار با روح آن و بازی چشمگیر و پرنارژی آقای سای مورد ستایش قرار داده‌اند و فیلم را پانزهری برای کسالت ناشی از رکود اقتصادی نامیده‌اند.
فیلمی از دسته فیلم‌های مفرح «به سبک فرانسوی»، آن هم در کشوری که – لاقال از نگاه خارجی‌ها– کمتر در هنر کمدی مهارت دارد.

سینمای جهان

درباره «دست‌نیافتنی‌ها» پرفروش ترین فیلم سینمای فرانسه

زندگی در تفاهم

مایا دلا بوم/ ترجمه: رهام سجادی

عکس: Cinemagia

عده زیادی قبول کرده‌اند که روایت فیلم و ضرباهنگ جاندار آن در تضاد با طنزهای ساده و فیلمنامه‌های اغلب درهم و برهم کمدی‌های سنتی فرانسوی است.
منتقد فیگارو در این درباره نوشته‌اند: «فیلمنامه که از زمان موج نو تاکنون به غفلت سپرده شده، دوباره اهمیت پیدا کرده‌است.» این اشاره‌ای است به مقررات مرسوم موج نو در دهه ۱۹۶۰ که به نوشته فیلیپ لایرو، ستون‌نویس فیگارو، فیلمسازان در آن «برتری مطلق میزآنسن را ستایش کردند و بر کسی پوشیده نیست که از فیلمنامه بیزار بودند.»
در سال‌های اخیر چندین کمدی تلخ و شیرین –کمدی‌های دراماتیک– با روایت‌های قوی با موفقیت قابل ملاحظه‌ای روبه‌رو شدند؛ از جمله «روغ‌های سفید کوچک» سال پیش که در مورد دوستی بود و داستانش در یک خانه مسافرتی می‌گذشت و «عالم جنگ» امسال که یک زوج غیرعادی در گریز با سرطان فرزندشان را به نمایش گذاشت و به عنوان نماینده فرانسه برای بهترین فیلم

کلبه عموتام

جی وایسبرگ

تشویق می‌کند که عاشق شود و با رفتارهای ناشیانه ولی سرگرم‌کننده‌اش به خانه کسل‌کننده او هوابی تازه می‌دمد.
فیلمسازان طبق معمول آثارشان (آن روزهای شاد»، «با هم چقدر خوشحالیم…» مقادیر زیادی از لطیفه‌ها را روی هم انباشته‌اند و نیش و کنایه‌های نطنما شده‌ای درباره هنر مدرن، اپرا و فرهنگ «سطح بالا» (فیلم «مکان‌های مبادله» جان لندیس را تصور کنید ولی با ظرافت کمتر) را با این ایده بسیار کهنه که فقط یک سیاهپوست از محله‌های پایین شهر نمی‌تواند این قبیل مسائل را به تمسخر بگیرد، در حقیقت با دریس مثل یک میمون نمایشی برخورد می‌شود (با همه جنبه‌های نژادپرستانه‌ای که این اصطلاح تداعی می‌کند) که با جایگزین کردن ویوالدی با «سرزمین عجایب بوگی» و نشان دادن حرکات خود در پیست به سفیدپوستان مغرور یاد می‌دهد که چگونه خاکی شوند. این واقعا درآور است

تیراندازی در رستورانی در محله چینی‌ها نمونه‌ای از لحن نامطمئن فیلم است. لذت تماشای موجودات فضایی عجیب ریک بیکر که پودر می‌شوند با تماشای این منظره سادیستی که «کی» با یک سخت‌پوست فضایی به صورت مدیر رستوران می‌زند، از بین می‌رود.
ویل که مصمم است مانع نابودی جونز بشود، به سال ۱۹۶۹ بازمی‌گردد و با «کی» جوان‌تر (جاش برولین که به شکلی بازه بازی اطوار گرایانه مینی‌مالیستی جونز را تقلید می‌کند) تماس می‌گیرد.
بنا این حال عجیب است که در ادامه از این زوج تازه یا صحنه‌هایی که برای زمان گذشته ساخته شده، بهره برده نمی‌شود و «کی» جوان همراه با «جی» به دنبال کلمنت از کلبه فیلم است. «مردان سیاهپوش ۳» می‌توانست بیشتر از کلمنت و کمتر از مایکل استال بارگ در نقش مارگرفین، یک آینده‌بین فضایی که می‌تواند هر چهار هوازی – به اضافه زمین مورد علاقه‌اش که سبز نیست– را همزمان ببیند، استفاده کند.
رای نهایی: در تابستانی که قهرمان‌های کمیک کم نیستند، این دنباله پرسوده از یک مجموعه که یک دهه پیش بنزینش خالی شده، احتیاجی به یک پاک‌کننده حافظه برای فراموش شدن ندارد.

آغاز فیلم خوب و امیدوارکننده است؛ با یک صحنه قرار از زنان بورس (جیمین کلمنت) شخصیت منفی پشمالوی فیلم از زنان فوق امنیتی در ماه با کمک نیکول زینرنگر جذاب. اما وقتی نوبت به زمین می‌رسد، بی‌حالی در فیلم رخنه می‌کند؛ مساله‌ای که با تصمیم عجیب ایتان کوهن نویسنده برای معرفی دوباره ویل اسمیت در نقش مامور «جی» و تامی لی جونز در نقش مامور «کی» به عنوان عزازاران در مراسم یادبود رپ تورن مامور «ژد» از شدت آن کاشته نشده است.

● **تازه چه خبر دکتر جون؟**

نقش‌های متفاوت گرینت

■ روبرت گرینت تمام تلاش خود را به کار بسته است تا از اینکه فقط به عنوان بازیگر نقش ران ویرلی مجموعه فیلم‌های «هری پاتر» در یادها بماند، جلوگیری کند. این مساله باعث شده است که او هم‌زمان دو نقش کاملاً متفاوت را در دو فیلم ببگذرد. به گزارش ویرایتی، بازیگر ۲۴ساله انگلیسی قرار است در اکشن کمدی رمانتیک «هرگ ضروری چارلی کانترمین» همراه با شیا لایوف، اوان ریچل وود، مدس میکلسن و ملیسا لئو ایفای نقش کند. این فیلم را که در سال ۲۰۱۳ به نمایش درمی‌آید، فردریک باند کارگردانی می‌کند. فیلم درباره مرد جوانی است که در رقابت عشقی با یکی از سرکردگان گروه‌های جنایتکار جانش را به خطر می‌اندازد. عنوان فیلم دیگری که گرینت در آن بازی خواهد کرد و زودتر، در سال جاری میلادی به روی پرده خواهد رفت، «سی. بی. جی. بی» (CBGB) است. این فیلم یک درام موزیکال است که به روزهای آغاز موسیقی پانک راک در نیویورک می‌پردازد و آلن ریگمن نیز در آن حضور دارد.

لازم است درباره جین صحبت کنیم

■ کارگردان فیلم «لارم است» دربرابر کوبین صحبت می‌کند. «جین تفنگ به دست گرفته» احتمالاً در آینده‌ای نزدیک فیلمی وسترن خواهد ساخت. به گزارش هالیوودریپورتر این فیلمساز اسکاتلندی قرار است وسترنی با عنوان «جین تفنگ به دست گرفته» را کارگردانی کند و ناتالی پوترمن، برنده جایزه اسکار بهترین بازیگر زن نقش اصلی ۲۰۱۱ برای «قوی سیاه» نقش اصلی این فیلم را ایفا خواهد کرد. قهرمان «جین تفنگ به دست گرفته» زن خانه‌داری است که شوهر رازهن هفت‌تیرکش او گلوله خورده و نیمه‌جان به خانه بازمی‌گردد و هنگامی که همدست‌های سابق برای کشتن او به خانه نزدیک می‌شوند، این زن باید از خانه و مزرعه و شوهرش دفاع کند. هم لین رمزی که در فیلم «لازم است…» به داستان تلاش یک مامور برای درک علت اقدام پسرش به کشتار در دبیرستان مربوط می‌شود، هم ناتالی پوترمن که در اولین نقش بلند سینمایی دوران کودکی خود در فیلم «لئون» (یا «حرف‌های») لوک بسون برای انتقام مرگ برادر کوچکش تفنگ به دست گرفت و در کنار ژان رنو بادار و دسته آدمکش‌ها و پلیس‌ها درافتاد.

انحلال محفل هفت‌نفره

■ بار دیگر مشکل عدم تأمین بودجه شرکت دیزنی را وادار به تعطیلی یکی از پروژه‌هایی کرد که پیشاپیش به موفقیت آن امید بسته بود. هفته گذشته هالیوود ریپورتر گزارش داد که پروژه «محفل هفت‌نفره» دیزنی که قرار بود یکی از پروژه‌های پرخرج امسال آن شرکت باشد، به کلی لغو شد. این پروژه در ابتدا قرار بود برداشت آزادی از داستان «سفیدبرفی» باشد – داستانی که امسال دو نسخه متفاوت از آن ساخته شده و یکی از آنها اکران گرفته است– ولی پس از آن به فیلمنامه‌ای دیگر تبدیل شد و در ماه بهمن گذشته، سوارشی رونان بازیگر «سوان» و «هانا» نقش بازیگر زن اصلی فیلم را که قبلا قرار بود ناتالی پوترمن ایفا کند، عهده‌دار شد. مایکل گریسی به عنوان کارگردان انتخاب شد تا اولین فیلم بلند خود را بسازد و نویسندگان «مرد آهنی» برای نگارش فیلمنامه به کار گرفته شدند و قرار بود فیلمبرداری در تابستان آغاز شود. سال گذشته نیز این اتفاق برای پروژه «رنجر تنها» افتاد که قرار بود گور ووربسیکی با بازی جانی دپ آن را بسازد.

شاهزاده خوشبخت

■ ۱۵ سال بعد از فیلم «وایلد»، بار دیگر این نویسنده‌ونمایشنامه‌نویس قرن نوزدهم انگلستان قرار است موضوع یک فیلم زندگینامه‌ای قرار گیرد. به گزارش هالیوود ریپورتر، روبرت اورت، بازیگر انگلیسی که ۱۰ سال پیش در اقتباسی از «همیت ارنست بودن» اسکار وایلد در کنار کالین فیث و تام ویلکینسنس بازی کرده بود، قرار است فیلم زندگینامه آن نویسنده را بنویسد و کارگردانی کند. عنوان این فیلم «شاهزاده خوشبخت» است که از یک داستان مشهور وایلد گرفته شده است. ظاهراً در ابتدای این فیلم کمدی، سال‌های ناگوار پایدی زندگی این نویسنده تصویر می‌شود و در همان حال وایلد با طنز نیشدار و مایلیولایی آشنایش به شرح زندگی خود می‌پردازد.